

Besluit

Accreditatiebesluit met een positief eindoordeel voor de opleiding Master of Laws in Intellectual Property and ICT Law (master na master) van de Katholieke Universiteit Leuven¹

Samenvattende bevindingen en overwegingen

datum	De NVAO steunt haar inhoudelijke besluitvorming op de onderstaande elementen uit het
21 oktober 2016	visitatierapport.
onderwerp	
Accreditatiebesluit	<i>Generieke kwaliteitswaarborg 1 – Beoogd eindniveau</i>
(004942)	De visitatiecommissie (commissie) beoordeelt het beoogd eindniveau als voldoende.
bijlagen	
4	De master na master in de Intellectuele Rechten beoogt volgens het zelfevaluatie-rapport de vorming van een juridisch expert die op een kritische manier een complexe materie kan plaatsen in het bestaande regelgevende kader en die ook oplossingsgericht concrete problemen, die hun oorsprong vinden in de bescherming van creatie en innovatie en de snelle technologische ontwikkelingen in de huidige kennismaatschappij, kan behandelen.

Deze algemene doelstelling wordt door de opleiding verder geconcretiseerd in vijf leerresultaten die de opleiding beoogt bij een afgestudeerde. Volgens de commissie accorderen deze kerncompetenties met het niveau dat van een masteropleiding mag verwacht worden en zijn deze in lijn met het Vlaams Kwalificatieraamwerk.

De commissie heeft vastgesteld dat het idee achter de opleiding fundamenteel van aard is veranderd doordat de opleiding de ICT-component als een (bijna) volwaardige tak aan de opleiding heeft toegevoegd. De DLR zijn specifiek geschreven voor Intellectuele rechten en houden geen rekening met de ICT-component. Er kan gesteld worden dat de OLR voldoen aan de DLR, maar dat de OLR er daarnaast een tweede domein hebben bijgenomen dat niet in de DLR vermeld staat.

De commissie meent dat ook de benaming van de opleiding moet worden aangepast, zodat die overeenstemt met de inhoud. De opleiding is zich hier van bewust en stelt voor de benaming te wijzigen naar manama in de intellectuele rechten en ICT-recht.

De oorspronkelijke opleiding met een focus op het domein van de intellectuele rechten beantwoordt aan de vraag van de arbeidsmarkt naar een specialisatieprogramma in de klassieke sectoren van de intellectuele rechten. Door een luik ICT-en mediarecht en een Engelse taalcomponent toe te voegen, sluit de opleiding nog meer aan bij een groeiende en

¹ Tot en met het academiejaar 2015-2016 werd de opleiding gekend onder de naam 'Master of Laws in de intellectuele rechten'. Deze naam is ook in het rapport van de commissie gebruikt.

Pagina 2 van 12 reële behoefte op de (internationale) arbeidsmarkt aan up-to-date kennis en toekomstgerichte expertise in elk van deze domeinen, die onderling banden hebben.

Concluderend stelt de commissie dat de beoogde opleidingsspecifieke leerresultaten passen binnen het Vlaamse kwalificatieraamwerk en dat ze voldoen aan het gevalideerde domeinspecifieke leerresultatenkader. Ze sluiten aan bij de actuele eisen die in internationaal perspectief vanuit het beroepenveld en het vakgebied worden gesteld aan de inhoud van de opleiding. Gezien de huidige profilering van de opleiding dient deze wel van naam te veranderen.

Generieke kwaliteitswaarborg 2 – Onderwijsproces

De commissie beoordeelt het onderwijsproces als goed.

Het programma van de master In de Intellectuele Rechten omvat 60 studiepunten. Concreet biedt het programma 8 verplichte opleidingsonderdelen (elk 5 sp.) en 10 keuzeopleidingsonderdelen (elk 4 sp.) in drie talen (Nederlands, Frans, Engels) aan. Deze opleidingsonderdelen zijn onderverdeeld in twee trajecten: een overwegend Nederlandstalig en Franstalig traject waarin de focus van de opleidingsonderdelen op het internationale, Europese en nationale (inclusief Benelux) intellectueel eigendomsrecht ligt, en een uitsluitend Engelstalig traject dat opleidingsonderdelen aanbiedt gericht op intellectueel eigendoms- en ICT-recht in een internationale en Europese context. Studenten kunnen hun individueel programma vrij samenstellen door opleidingsonderdelen te kiezen uit één luik, of door opleidingsonderdelen te combineren uit beide luiken. Het onderwijs wordt 's avonds georganiseerd.

Op zich meent de commissie dat het programma conform de OLR is, maar zodra de studenten kiezen voor het louter Engelstalige traject met opleidingsonderdelen uit de domeinen van het intellectueel eigendoms- en ICT-recht, kunnen zij de vooropgestelde DLR moeilijk behalen aangezien deze zich focussen op intellectuele rechten. De commissie apprecieert ten volle de waarde van dit traject, maar stelt vast dat er in strikte zin geen aansluiting is met het DLR-kader.

De commissie vernam van de gesprekspartners dat het nieuwe traject nog moet consolideren. De commissie vindt het positief dat de opleiding de studenten geen verplichting oplegt om een keuze te maken tussen één van de twee trajecten. In een combinatie van beide trajecten kan immers een meerwaarde zitten. De samenhang van de trajecten zou kunnen benadrukt worden via bijvoorbeeld een (Engelstalig) practicum dat zowel onderwerpen uit beide trajecten behelst als enkele transversale onderwerpen aankaart. Hoewel de commissie de meerwaarde ziet van de mogelijkheid om opleidingsonderdelen van beide trajecten te combineren, moet erop gelet worden dat alle leerresultaten worden afgedekt.

Een gevolg van de opdeling in twee trajecten is dat de Nederlands-c.q. Franstalige opleidingsonderdelen 'auteursrechten', 'droit des brevets' en 'merkenrecht', een Engelstalige tegenhanger hebben, te weten 'International European Copyright Law', 'International and European Patent Law' en 'International and European Trademark Law'. Indien de huidige keuze om twee opleidingsonderdelen parallel te doceren wordt gehandhaafd, dienen beide opleidingsonderdelen meer op elkaar afgestemd worden. De verschillen tussen de parallelle onderdelen zouden verantwoord moeten worden door objectieve redenen in verband met de focus van het opleidingsonderdeel. Ook het verschil

Pagina 3 van 12 in moeilijkheidsgraad mag niet al te sterk uiteenlopen, wat nu – op basis van de ingekeken materialen en gesprekken met studenten – wel het geval blijkt.

De commissie merkt dat docenten proberen om een evenwicht te vinden tussen het vermijden van overlap aan de ene kant en het verwijzen naar 'belendende' opleidingsonderdelen om studenten steeds een goed beeld te geven van de onderlinge relaties tussen de domeinen en de opleidingsonderdelen aan de andere kant. Verdere aandacht dient hieraan in de toekomstige manama-POC (zie infra) te worden besteed.

Gezien de meertaligheid van de opleiding wordt bijzondere aandacht besteed aan de talenkennis van de instromende studenten. Buitenlandse studenten moeten een bewijs van 'proficiency in English' kunnen voorleggen. Een afwijking is enkel mogelijk wanneer zij een diploma behaalden van het secundair onderwijs of aan een universiteit in Vlaanderen of in Nederland, of van een Engelstalig onderwezen programma in secundair of hoger onderwijs van één van de landen van 'Inner Circle', of wanneer zij een gegronde motivatie kunnen voorleggen. Studenten met een diploma dat niet door de Vlaamse of Franstalige Gemeenschap werd uitgereikt, dienen een bewijs taalkennis Frans in te dienen wanneer zij opleidingsonderdelen in het Frans willen opnemen. Aan studenten met een diploma uitgereikt door de Vlaamse of Franstalige gemeenschap worden geen bijkomende taalvoorwaarden opgelegd. In de praktijk blijkt dat hun kennis van het Engels van een voldoende niveau is om de Engelstalige opleidingsonderdelen met succes af te leggen.

Tijdens het academiejaar 2013-2014 telde de opleiding 98 studenten met een Belgische nationaliteit en 27 studenten met een niet-Belgische nationaliteit. De opleiding slaagt er dus om een significant aantal buitenlandse studenten aan te trekken. Gedurende de voorbije jaren kon de opleiding rekenen op een stabiele instroom van studenten, uit beide delen en alle universiteiten van het land. In het academiejaar 2013-2014, het tweede academiejaar waarin ook het Engelstalig luik werd aangeboden, steeg het aantal studenten naar 125. Het is de bedoeling van de opleiding een voldoende hoog aantal studenten te blijven aantrekken zodat het programma zelfbedruipend blijft.

De opleiding is bewust opengesteld voor studenten met een diploma in een andere discipline dan de rechtsgelertheid, omdat het gebied van de intellectuele rechten en ICT-recht rechtstreeks inspeelt op ontwikkelingen en beschermingsvragen in andere sectoren, zoals kunst, literatuur, software, databanken, wetenschap, techniek en biologie. De praktijk toont ook aan dat een gediversifieerd studentenpubliek leidt tot vruchtbare discussies en wederzijds verrijkende inzichten gedurende de colleges. In de praktijk heeft een kleine minderheid geen juridisch diploma. Bij de beoordeling van dergelijke aanvraagdossiers wordt wel gelet op het bezit van een juridische basisachtergrond. Geïnteresseerde studenten die geen juridische basiskennis hebben, maar toch een interessant profiel en motivatie kunnen voorleggen, worden toegelaten als zij in het begin van het academiejaar een bijscholing 'Inleiding tot het recht' volgen. Hetzelfde geldt voor buitenlandse studenten die geen basiskennis Europees recht kunnen voorleggen: zij krijgen een 'Introduction to European Law'.

De commissie vindt het een troef van de opleiding dat deze in drie talen wordt aangeboden. Belangrijk vindt de commissie, los van de keuze van de student, dat twee Engelstalige plichtopleidingsonderdelen in het programma werden geïntroduceerd. Zo komen alle studenten in aanraking met een Engelstalige component. Bovendien krijgt iedere student, door deze toevoeging, inzichten in zowel IR, ICT-als mediarecht. Ook looft de commissie

Pagina 4 van 12 dat studenten kans krijgen om hun masterproef te schrijven in één van de drie talen van het programma. Deze mogelijkheid wordt door studenten op prijs gesteld en wordt ook effectief aangewend.

Het zelfevaluatie rapport geeft aan dat Brussel "een ideale locatie" is voor het domein van de intellectuele rechten door de aanwezigheid van internationale advocatenkantoren, Europese en internationale bedrijven en instellingen. Toch wordt van deze locatie nog niet optimaal gebruik gemaakt. De opleiding biedt wel een "vrijwillige studiestage" aan. Deze is niet in de opleiding geïntegreerd. Voor de voltijds studenten zou dit echter een meerwaarde kunnen zijn, zeker gelet op het gegeven dat zij het programma als eerder licht ervaren. Op die manier zou het aanleren van vaardigheden voor beide opleidingstrajecten kunnen versterkt worden, zeker wat betreft de meer technische materies zoals octrooienrecht. Een mogelijkheid zou er in bestaan om deze stage als keuzeopleidingsonderdeel in te bouwen in samenhang met de masterproef.

De meest voorkomende werkvorm blijft het hoorcollege. Nagenoeg alle opleidingsonderdelen werken met deze vorm. Het overbrengen van gespecialiseerde kennis wordt op deze manier bewerkstelligd. Om de efficiëntie van de colleges en het voeren van verrijkende discussies tijdens de colleges te bevorderen, verwachten verschillende docenten van de studenten dat zij zich voorbereiden. Deze interactiviteit is het gevolg van individuele keuzes van de betrokken docenten. Zo was de commissie gecharmeerd door de gehanteerde werkvormen in het opleidingsonderdeel 'Interdisciplinary perspectives on ICT'. In dit opleidingsonderdeel wordt ook gewerkt met Blended Learning. Het is wenselijk dat de verdeling tussen hoorcolleges en interactieve colleges met bijvoorbeeld casus of practica het onderwerp worden van een bewust beleid in het kader van de activering van de studenten in de manama. De studenten met wie de commissie gesproken heeft, spraken ook de wens uit te komen tot meer interactieve werkvormen, waarin mondelinge en schriftelijke vaardigheden kunnen worden geoefend. Een suggestie kan zijn in het door de commissie voorgestelde geïntegreerde practicum, een paperverplichting plus bespreking daarvan door de studenten te implementeren.

Het gebruikte cursusmateriaal bestaat enerzijds uit handboeken en anderzijds uit studiemateriaal dat op Toledo wordt geplaatst. Ook de geactualiseerde PowerPointpresentaties worden aan de studenten ter beschikking gesteld. De commissie vernam van de studenten dat ze voornamelijk voor de Engelstalige opleidingsonderdelen graag meer gestructureerd cursusmateriaal zouden krijgen. Voor sommige opleidingsonderdelen worden enkel slides ter beschikking gesteld. Deze zouden best kunnen aangevuld worden met relevante literatuur.

De commissie is er, onder meer op basis van het ingekeken materiaal, van overtuigd dat de kwalificaties van het personeel ruim voldoende zijn om de opleiding te dragen. De commissie wil dan ook benadrukken dat ze de kwaliteit van het docerende personeel apprecieert. De commissie complimenteert de opleiding eveneens graag met het genderevenwichtige personeelsbestand. Tot en met het academiejaar 2011-2012 waren voor het programma 8 docenten (deeltijds) aangesteld. De herstructurering van het programma in 2012 heeft geleid tot het voorlopig aanstellen van extra docenten en het verbreden van bestaande aanstellingen voor het geven van de nieuwe Engelstalige opleidingsonderdelen. Verschillende docenten nemen momenteel twee of meer opleidingsonderdelen voor hun rekening. Tijdens de opstartfase van het Engelstalige luik (2012-2014) van het programma werden nog geen definitieve beslissingen genomen inzake

Pagina 5 van 12 docentaanstellingen voor de Engelstalige opleidingsonderdelen. De commissie ondersteunt het engagement van het faculteitsbestuur om vanaf academiejaar 2014-2015, gezien het succes van het vernieuwde programma, werk te maken van een standvastiger docentenkorps.

De opleidingsspecifieke voorzieningen zijn van degelijke kwaliteit. De commissie stelde vast de opleidingsspecifieke materiele voorzieningen, waaronder leslokalen en leermateriaal, de studenten in staat stellen de beoogde leerresultaten te bereiken. De fysieke bibliotheekbestanden zijn beperkt, maar de studenten hebben op de campus wel toegang tot alle nodige elektronische databanken.

De studenten zijn tevreden over de begeleiding in de opleiding. Enkel een versterking van de begeleiding bij de masterproef is volgens studenten en alumni een punt van verbetering op dit vlak. Ook de begeleiding bij het kiezen van een onderwerp voor de masterproef duiden studenten aan als een verbeterpunt. De commissie meent daarnaast dat ook bij aanvang van het programma de opleidingsverantwoordelijken de studenten goed moeten bijstaan bij de keuze van opleidingsonderdelen. Dit opdat de studenten de juiste keuzes kunnen maken in het kader van hun verdere beroepsuitwegen.

De master in de intellectuele rechten valt onder de bevoegdheid van de POC Rechten, voorgezeten door de programmadirecteur. De POC is verantwoordelijk voor het gehele onderwijsprogramma en de individuele studieprogramma's. De commissie meent dat in de POC ook een vertegenwoordiger van de studenten van deze opleiding aanwezig moet zijn.

Daarnaast doet de onderwijscommissie (OC) van de opleiding dienst als een overlegorgaan met het oog op een optimale organisatie van het onderwijs. Deze commissie is samengesteld uit de programmacoördinator van de opleiding, de campusdecaan van de subfaculteit, alle docenten betrokken bij de opleiding en een studentenvertegenwoordiging. Deze commissie komt minimaal eenmaal, maar meestal tweemaal per jaar samen, en werd ook nauw betrokken bij het visitatieproces. De visitatiecommissie dringt er op aan dat ook de studenten bij dit overleg aanwezig zijn. Zo kan de opleiding beter inspelen op door studenten geformuleerde deficiënties.

In de toekomst zal een POC voor alle manama's in de rechten worden opgericht. De commissie beschouwt dit als een goed, maar eveneens noodzakelijke keuze om een gemeenschappelijk platform voor alle manamaopleidingen te creëren.

Concluderend stelt de commissie dat het onderwijsproces van de opleiding het voor de studenten mogelijk maakt om de beoogde leerresultaten te bereiken. De opleiding heeft haar programma de afgelopen jaren succesvol ontwikkeld naar een opleiding in intellectuele rechten enerzijds en ICT-recht anderzijds. De daarmee aan studenten geboden mogelijkheid om beide domeinen te combineren, beschouwt de commissie als een troef van de opleiding. Hetzelfde geldt voor de structurele inbedding van meerdere talen in het opleidingsprogramma. De opleiding slaagt er in om met voorgenoemde componenten een duidelijk samenhangende leeromgeving te creëren waar voldoende kwalitatief en kwantitatief personeel aanwezig is, alsook de nodige materiële en immateriële voorzieningen aanwezig zijn. Enkele aspecten zoals het verwezenlijken van een volwaardig docentencorps voor het domein ICT-en mediarecht moeten nog geconsolideerd worden. De commissie stelde evenwel vast dat de opleidingsverantwoordelijken bewust zijn van hun

Pagina 6 van 12 sterktes en zwaktes en op deze manier ook handelen. Het onderwijsproces slaagt er hierdoor in om uit te steken boven de verwachte basiskwaliteit van een opleiding.

Generieke kwaliteitswaarborg 3 – Gerealiseerd eindniveau

De commissie beoordeelt het gerealiseerde eindniveau als voldoende.

De opleiding heeft op dit ogenblik geen geformaliseerd toetsbeleid. De visitatiecommissie heeft kunnen vaststellen op basis van onder meer examenopgaven met verbeter sleutels, ingevulde examens en aanvullende gesprekken dat de opleiding er in slaagt de studenten de beoogde leerresultaten te laten behalen. De examens zijn alle gericht op het overstijgen van loutere kennisoverdracht. Het opstellen, afnemen en beoordelen van de examens is in eerste instantie de taak van de docent. Uit de gesprekken van de commissie bleek dat de opleiding nog explicieter de docenten bewust moeten maken dat ze te allen tijde moeten garanderen dat de examens zowel qua vorm als qua inhoud er op gericht zijn om de beoogde leerdoelen te realiseren. De toekomstige manama-POC zou de ontwikkeling van een toetsbeleid en vervolgens de kwaliteitsbewaking van de toetsing als één van de speerpunten moeten beschouwen.

Informatie over de evaluatie en quotering van een opleidingsonderdeel wordt de studenten meegedeeld via de ECTS-fiche en eventueel via Toledo en tijdens de colleges van het opleidingsonderdeel. Studenten krijgen geen structurele feedback op de examens, maar kunnen dit op hun vraag wel verkrijgen. Studenten geven aan dat ze niet altijd een goed idee hebben waar hun scores op de examens vandaan komen. De commissie beveelt aan de structurele transparantie en feedback te verbeteren.

Binnen de opleiding worden verschillende evaluatievormen gebruikt. De meerderheid van de opleidingsonderdelen organiseert examens tijdens de examenperiode en maakt daarbij gebruik van schriftelijke examens. De door de commissie ingekeken examens geven aan dat naar verschillende competenties gepeild wordt. De opleiding maakt ook gebruik van permanente evaluatie. De commissie stelde vast dat de examenvragen soms ook blijken geven van creativiteit van de docent om studenten op een aangename manier de beoogde leerresultaten te laten bereiken.

De commissie heeft voorafgaand en tijdens het bezoek enkele eindverhandelingen kunnen inkijken en is van mening dat het niveau ervan degelijk is. De masterproef omvat 15 studiepunten en vormt het sluitstuk van de opleiding. Deze wordt beoordeeld op basis van het schriftelijk werkstuk én een mondelinge verdediging voor de promotor en een co-reader. Het beoordelingscriterium van de verhandeling is een publiceerbaar wetenschappelijk artikel. De opleiding hanteert een gestandaardiseerd formulier waarbij zowel het schriftelijke werkstuk als de mondelinge verdediging worden geëvalueerd. De studenten geven wel aan dat ze de begeleiding van docenten bij het maken van de masterproef versterkt zouden willen zien. Een meer intensieve begeleiding zou wenselijk zijn (zie GKW 2). De commissie onderschrijft de mening van studenten dat de mondelinge verdediging van de masterproef een pluspunt van de opleiding is.

Alumni beschouwen de opleiding als een troef. Studenten kunnen hun opleidingsonderdelenpakket afstemmen op wat ze professioneel willen bereiken. Ze komen terecht in een brede waaier van functies: ze gaan aan de slag bij internationale en lokale gespecialiseerde advocatenkantoren, consultancybureaus, bedrijven, auteursverenigingen, merken-en modellenbureaus, NGO's en overheidsadministraties. Andere afgestudeerden

Pagina 7 van 12 volgen na de manama een bijkomende stage. Wel gaven alumni en beroepenveld aan dat zij – buiten de onderwijsvisitatie en de voorbereiding daarvan om – niet of nauwelijks bij de opleiding betrokken zijn. Ook diegenen die nog wel een link hebben met de opleiding via een gastdocentschap, stelden dat zij meer bij de opleiding kunnen worden betrokken.

Gedurende de meest recente academiejaren kan een studierendement van om en bij 75% worden vastgesteld. Aangezien een significante groep studenten het programma combineert met vol-of deeltijds werken, spreiden zij het programma vaak over twee of drie jaar. De flexibele opties die het programma hun biedt, zorgen ervoor dat zij hun diploma kunnen behalen op een manier die voor hen doenbaar is. Vaak spoort hun werkgever hen aan om het programma te volgen, en houdt hij rekening met examenperiodes en lestijden. Ook de DHO-cijfers in verband met studieduur tonen aan dat, hoewel dit schommelt van jaar tot jaar, er een significante groep studenten is die meer dan één jaar over de opleiding doet. Dit is vaak een bewuste keuze en kan in de meeste gevallen worden verklaard door een combinatie van werken en studeren. Zo dienen veel professioneel actieve studenten hun masterproef pas in tijdens de derde examenperiode in augustus. De commissie meent dat het studierendement van de opleiding degelijk is.

Concluderend meent de commissie dat de opleiding er in slaagt via de beoordeling, toetsing en examinering om de beoogde leerresultaten op voldoende wijze te realiseren. De opleiding heeft op dit ogenblik echter geen geformaliseerd toetsbeleid. De commissie pleit om een structureler en formeler toetsbeleid te hanteren. De masterproeven in de opleiding zijn van degelijke kwaliteit. De commissie meent dat de opleiding beschikt over een degelijk slaagpercentage. Daarnaast stelt de commissie een grote tevredenheid van de stakeholders vast omtrent de inzetbaarheid van de afgestudeerden op de arbeidsmarkt.

Eindoordeel commissie

De commissie heeft vastgesteld dat de opleiding Master of Laws in de intellectuele rechten (master na master) voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen. Ze beoordeelt de kwaliteit van de opleiding als voldoende.

De NVAO onderschrijft de aanbevelingen van de commissie, in het bijzonder ten aanzien van:

- het formaliseren van het toetsbeleid.

Bevindingen NVAO

- Het visitatierapport is opgesteld en onderbouwd overeenkomstig het toepasselijke Kader voor de opleidingsaccreditatie 2de ronde (8 februari 2013);
- De commissie heeft voor de externe beoordeling het visitatieprotocol gevolgd zoals vastgesteld door de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad (augustus 2013);
- Het visitatierapport geeft inzicht in de samenstelling van de commissie;
- Het visitatierapport bevat een onderzoek ten gronde naar de aanwezigheid van voldoende generieke kwaliteitswaarborgen.

Besluit²

betreffende de accreditatie van de Master of Laws in Intellectual Property and ICT Law (master na master) van de Katholieke Universiteit Leuven.

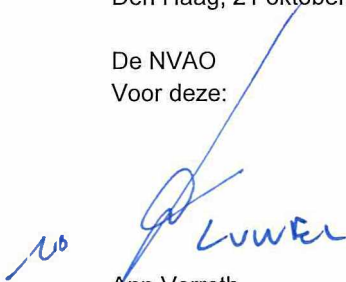
De NVAO,
Na beraadslaging,
Besluit:

Met toepassing van de Codex Hoger Onderwijs, in het bijzonder de artikelen II.133-II.149, besluit de NVAO accreditatie te verlenen aan de opleiding Master of Laws in Intellectual Property and ICT Law (master na master) georganiseerd door de Katholieke Universiteit Leuven. De opleiding wordt aangeboden te Brussel-Hoofdstad, Leuven zonder afstudeerrichtingen. De kwaliteit van de opleiding is voldoende.

De accreditatie geldt overeenkomstig artikel II.147§2 van de Codex Hoger Onderwijs vanaf 1 oktober 2016 tot en met 30 september 2024.

Den Haag, 21 oktober 2016

De NVAO
Voor deze:

Ann Verreth
(vicevoorzitter)

² Het ontwerp van accreditatiebesluit werd aan de instelling bezorgd voor eventuele opmerkingen en bezwaren. Bij brief van 4 oktober 2016 heeft de instelling van de gelegenheid gebruik gemaakt om te reageren. Dit heeft geleid tot enkele tekstuele aanpassingen.

De onderstaande tabel geeft per generieke kwaliteitswaarborg het globaal oordeel van de NVAO weer, alsook het eindoordeel.

Generieke kwaliteitswaarborg

Oordeel	
1. Beoogd eindniveau	Voldoende
2. Onderwijsproces	Goed
3. Gerealiseerd eindniveau	Voldoende
Eindoordeel opleiding	Voldoende

Naam instelling	Katholieke Universiteit Leuven
Adres instelling	Naamsestraat 22 - bus 5000 B-3000 LEUVEN
Aard instelling	ambtshalve geregistreerd
Naam associatie	KU Leuven, opleiding aangeboden te Leuven en te Brussel-Hoofdstad, Associatie KU Leuven
Naam opleiding (Graad, kwalificatie, specificatie)	Master of Laws in Intellectual Property and ICT Law (tot academiejaar 2015-2016: Master of Laws in de intellectuele rechten)
Niveau en oriëntatie	master na master
Bijkomende titel	Geen
Opleidingsvarianten: – Afstudeerrichtingen – Studietraject voor werkstudenten	– Geen – Geen
Onderwijsstaal	Engels (was tot en met academiejaar 2015-2016 Nederlands)
Vestiging(en) opleiding	Brussel-Hoofdstad , Leuven
Studieomvang (in studiepunten)	60
Vervaldatum accreditatie, tijdelijke erkenning of erkenning nieuwe opleiding	30 september 2016
Academieja(a)r(en) ³ waarin opleiding wordt aangeboden	2015 – 2016
(Delen van) studiegebied(en)	Rechten, notariaat en criminologische wetenschappen
ISCED benaming van het studiegebied	04 Business, administration and law / 042 Law

³ Betreft het lopende academiejaar, op het ogenblik van de accreditatieaanvraag

Onderstaande leerresultaten bouwen voort op deze van de Master of Laws in de Rechten.

1. De Student beheerst de systematiek van het gevolgde intellectueel recht.
2. De Student gaat oplossingsgericht om met intellectueelrechtelijke problemen.
3. De Student kan een onderwerp onderzoeken en kaderen in het domein van het gevolgde intellectueel recht.
4. De Student kan een onderbouwde mening formuleren in verband met het gevolgde intellectueel recht.
5. De Student kan zijn standpunt communiceren naar vakgenoten.

Pagina 12 van 12 **Bijlage 4: Samenstelling commissie**

Voorzitter en onderwijsdeskundige:

- Dr. Ivan Verougstraete, ere-voorzitter Hof van Cassatie

Leden:

- Prof. dr. Saskia Peters, gewoon hoogleraar arbeidsrecht, Rijksuniversiteit Groningen
- Prof. dr. Marc Bourgeois, hoogleraar fiscaal recht, Universiteit Luik
- Carlo Cardone, student master in de rechten, Universiteit Antwerpen.

De commissie werd ondersteund door Patrick Van den Bosch, stafmedewerker kwaliteitszorg verbonden aan de Cel Kwaliteitszorg van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad, projectbegeleider en secretaris.